

بررسی سهم نسبی عزت نفس کارکنان در تبیین تغییرات اثربخشی سازمانی و اولویت بندی آن ها

مجتبی رزمجو

دانشگاه آزاد اسلامی واحد سیرجان
دانشکده علوم انسانی، گروه مدیریت دولتی
گرایش: مدیریت نیروی انسانی

چکیده

عزت نفس یکی از ملزومات عاطفی زندگی است و بدون آن بسیاری از نیازهای اساسی برآورده نمی شوند. همچنین اثربخشی سازمانی موضوعی اصلی در نظریه های سازمانی است و یکی از ملاکهای ارزیابی عملکرد سازمانی محسوب می شود. هدف این مقاله بررسی سهم نسبی عزت نفس کارکنان در تبیین تغییرات اثربخشی سازمانی و اولویت بندی آن ها است. این تحقیق به لحاظ هدف کاربردی، به لحاظ ماهیت توصیفی از نوع همبستگی و به لحاظ روش پیمایشی است. جامعه آماری تحقیق حاضر شامل کلیه کارکنان شعب بانک صادرات شهرستان شیراز است (۱۰۸۴). بر اساس فرمول کوکران حجم نمونه ۲۸۴ نفر برآورد برآورد شد و به شیوه نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند. به منظور سنجش متغیر عزت نفس از پرسشنامه والاس (۲۰۰۱)، و به منظور سنجش متغیر اثربخشی سازمانی از پرسشنامه بیلی باتمن (۲۰۰۲)، استفاده شد. روایی صوری و محتوایی پرسشنامه ها توسط کارشناسان تأیید شد. ضریب آلفای کرونباخ متغیرها نیز بالای ۰/۷ برآورد شد که حاکی از هماهنگی درونی گویه ها و تایید پایایی پرسشنامه ها بود. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از روش رگرسیون دو متغیره و آزمون فریدمن با کاربرد نرم افزار SPSS استفاده شد. بر اساس نتایج سهم عزت نفس کارکنان در تبیین تغییرات اثربخشی سازمانی مثبت و معنادار است بدین معنا که به ازاء یک واحد افزایش در عزت نفس کارکنان ۰/۲۲ درصد اثربخشی سازمان بهبود می یابد. نتایج به دست آمده از آزمون فریدمن نیز نشان داد، عزت نفس اجتماعی (4/50) و هم افزایی کارکنان بیشترین اهمیت (۵/۰۹) را به خود اختصاص داده است.

واژه‌های کلیدی: عزت نفس، اجتماعی، اثربخشی سازمانی، هم افزایی، کارکنان